

Arrest

**nr. 311 668 van 22 augustus 2024
in de zaak RvV X / XI**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. CUYPERS
Mechelsesteenweg 64/101
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 26 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. CUYPERS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

Gezien de beschikking van 29 maart 2024 met toepassing van artikel 39/76, § 1, derde lid van voormelde wet.

Gezien het schriftelijk verslag van de verwerende partij van 8 april 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 5 december 2022 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 22 december 2022 om internationale bescherming. 24 augustus 2023 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 28 augustus 2023 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U werd geboren op 29 Miyazia 1985 (Ethiopische kalender (EK)> Gregoriaanse kalender (GK): 02.05.1993) in Welwalo. U bezit de Ethiopische nationaliteit en behoort tot de Tigray etnische groep.

U groeide op in Welwalo en ging er naar school tot de 8ste graad. U behaalde goede punten en mocht daardoor studeren aan de Kalamino High School in Mekelle. U verhuisde in Tikimit 2000 (EK>GK: oktober 2007). Nadat u uw middelbare school afmaakte, studeerde u geneeskunde aan de Mekelle universiteit. U behaalde uw diploma begin 2018 (GK) en werkte nog enkele maanden, tot december 2018, in Mekelle alvorens te verhuizen naar Addis Abeba. U specialiseerde zich daar in nucleaire geneeskunde en werkte er ook als een dokter. Op 16 Hamle 2013 werd u, samen met enkele vrienden, gearresteerd toen jullie buiten aan het eten waren. Jullie werden naar het politiekantoor gebracht en u bleef daar twee weken. U werd uiteindelijk vrijgelaten om zo plaats te maken voor nieuwe gevangenen. U bleef in Addis Abeba wonen tot uw vertrek uit Ethiopië, op 30 oktober 2021. In het teken van uw studies vertrok u naar Italië om daar een jaar te studeren.

Nadat u uw diploma behaalde in Italië, besloot u te vertrekken naar België omdat u las dat België de problemen in Tigray erkent. U kwam toe op Belgisch grondgebied op 5 december 2022 en diende op 22 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor; een foto van uw Italiaans diploma, een foto van uw Ethiopisch diploma, een foto van de eerste pagina van uw paspoort, een foto van uw Ethiopische verblijfskaart.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Ethiopië, te hebben verlaten om uw studies verder te zetten in Italië. Anderzijds was er ook de etnische onderdrukking waar u onder leed. Bij een eventuele terugkeer vreest u een gevangenisstraf en discriminatie omwille van uw etniciteit (notities persoonlijk onderhoud (NPO), p.18).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u bij eventuele terugkeer als Tigrayan discriminatie vreest, maar ook de onmenselijke behandeling indien u gearresteerd zou worden (NPO, p.18). Hierbij dient echter worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, niet volstaat om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd. Uit de COI Focus "Ethiopië. De situatie van Tigrayans in Addis Abeba", d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatie-van-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigrayans in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigrayans buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigrayans werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigrayans in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigrayans als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigrayans in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayans in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u Tigray bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofdte aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt

zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden gevisieerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft.

Zo geeft u aan dat u eenmalig gearresteerd bent en twee weken opgesloten werd in een politiekantoor. Gevraagd naar de omstandigheden tijdens uw hechtenis, antwoordt u dat het onaangenaam was gezien de kamer overvol was, er niet genoeg lucht was daardoor en er geen eten was (NPO, p.11). U geeft verder tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat hoewel er andere mensen geslagen zijn door de politie, u daarvan gespaard bent gebleven (NPO, p.11). Ook dient er te worden opgemerkt dat u werd opgepakt in het kader van een grootschalige actie om Tigrayans te arresteren en u na twee weken terug werd vrijgelaten. Uw advocaat haalt verder aan dat u daarnaast ook het slachtoffer werd van enkele huiszoekingen. Nochtans werd er tijdens het persoonlijk onderhoud reeds verschillende malen gepolst of u nog andere problemen heeft gekend buiten deze arrestatie waarop u louter het algemene gevoel van onveiligheid en het gebrek aan (bewegings)vrijheid aanhaalde (NPO, p.18, 19). Ook tijdens uw vorige interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken haalt u deze huiszoekingen niet aan (zie administratief dossier). Wanneer u met de verklaring van uw advocaat geconfronteerd wordt, blijkt u zich deze huiszoekingen opeens wel weer te herinneren (NPO, p.19). U verklaart dat dit gebeurde bij alle Tigrayans in uw kebele (NPO, p.20). Ook hier blijkt bijgevolg dat u niet in bijzonder gevisieerd werd, maar dat deze gebeurtenis, net zoals de arrestatie, te situeren valt in een specifieke context en tijdspanne waar er algemene huiszoekingen en arrestaties gebeurden in het teken van de oorlog in Tigray.

Uit bovenstaande vaststellingen dient er te worden geconcludeerd dat u niet heeft weten te overtuigen dat u nood heeft aan internationale bescherming. Uw langdurig verblijf in Addis Abeba, uw netwerk en levensomstandigheden in de hoofdstad en de beperkte vervolgingsfeiten die u er meemaakte in een specifieke periode van het Tigray conflict tonen aan dat er op het moment van de beoordeling van de door u aangehaalde feiten geen nood aan internationale bescherming aanwezig is gezien de gewijzigde situatie in de hoofdstad Addis Abeba ten aanzien van personen van Tigray herkomst. U haalt tot slot geen concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden gevisieerd of vervolgd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. Verzoeker vraagt dat de bestreden beslissing wordt hervormd en dat hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wordt verleend in de zin van respectievelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de

Vreemdelingenwet. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker dat de bestreden beslissing wordt vernietigd op basis van een schending van de materiële motiveringsplicht.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) maakt volgens verzoeker een verkeerde feitelijke beoordeling van zijn concrete situatie. Hij meent dat de motieven van de bestreden beslissing in het licht van zijn feitelijke situatie geen stand kunnen houden.

Hij stelt vooreerst dat hij niet kan terugkeren naar Addis Abeba. Hij merkt op dat nergens in de bestreden beslissing wordt betwist dat hij afkomstig is uit de Tigray-regio en dat hij naar de staatsuniversiteit in de hoofdstad ging om er zijn specialisatie in de nucleaire geneeskunde te volgen. Verzoeker geeft aan van een Ethiopische studiegenoot in Addis Abeba te hebben vernomen dat het hoofd van zijn departement heeft aangegeven dat hij het als een grote misdaad beschouwt dat verzoeker niet is teruggekeerd na zijn buitenlandse studieprogramma. Verzoeker geeft verder aan dat hij na zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS ook contact heeft kunnen opnemen met een neef in Ethiopië, en voegt ter staving een screenshot van een conversatie met zijn neef via Telegram (stukkenbundel verzoeker, stuk 7). Deze neef zou verzoeker verteld hebben dat de oom die verzoeker verhinderd werd te bezoeken toen hij in Addis Abeba verbleef telefoon heeft gekregen van de universiteit, waarbij hij zou zijn bedreigd, en dat de politie sindsdien ook verschillende malen bij hem is binnengevallen om te vragen waar verzoeker is en waarom hij niet is teruggekeerd. Daarbij zou de politie verwezen hebben naar verschillende *posts* die verzoeker tijdens de oorlog op de sociale media plaatste en waarin hij zich uitsprak tegen deze oorlog. Deze *posts*, ter staving waarvan verzoeker verwijst naar een screenshot van zijn facebookpagina (stukkenbundel verzoeker, stuk 8), zouden volgens de politie als verraad worden beschouwd. Verzoeker acht het daarbij van belang aan te geven dat het hoofd van de universiteit lid is van de heersende politieke partij in Ethiopië en zich verschillende malen heeft uitgesproken als een grote voorstander van de oorlog tegen de Tigreeërs, ter staving waarvan verzoeker verwijst naar door hem bijgebrachte video's. Verzoeker meent dat uit voormelde feiten blijkt dat hij een reëel risico loopt om bij terugkeer naar Addis Abeba te worden aangehouden en vervolgd omwille van zijn etniciteit, zijn standpunten over de oorlog en zijn vlucht uit het land en dat de beoordeling van de veiligheidssituatie voor Tigreeërs in de hoofdstad zoals deze is uiteengezet in de COI Focus "*Ethiopië. De situatie van Tigreeërs in Addis Abeba*" van 23 juni 2023, opgenomen in het administratief dossier, dan ook niet kan dienen om zijn verzoek als ongegrond af te wijzen. Volgens verzoeker leiden recente ontwikkelingen ertoe dat de informatie uit deze COI Focus inmiddels gedateerd is. Hij wijst erop dat de Ethiopische overheid op 14 augustus 2023 (*sic*) opnieuw de noodtoestand heeft uitgeroepen, zoals blijkt uit informatie op de website van Amnesty International, en verwijst naar een persartikel uit Addis Standard, waarin wordt verwezen naar een rapport van de Ethiopian Human Rights Commission van 15 september 2023 dat melding zou maken van wijdverspreide arbitraire arrestaties in Addis Abeba. Hieruit blijkt volgens verzoeker dat hij een persoonlijk en concreet risico op vervolging loopt, minstens dat de veiligheidstoestand in de hoofdstad minder goed is dan de verwerende partij laat uitschijnen.

Vervolgens stelt verzoeker dat hij niet kan terugkeren naar zijn geboortestreek Tigray of een andere regio. Onder verwijzing naar een rapport van de door de VN-Mensenrechtenraad opgerichte International Commission of Human Rights Experts on Ethiopia dat hij bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 9), gaat verzoeker in op de aanwezigheid van Eritrese en Amhaarse troepen in Tigray, de voedseltekorten aldaar en overige risico's waaraan hij zou worden blootgesteld bij terugkeer, waaronder de noodtoestand die in augustus 2023 opnieuw werd uitgeroepen "*die in gedurende de voorgaande jaren de vrijgeleide gaf tot de systematische discriminatie en buitengerechterlijke vervolging van Ethiopische minderheden zoals de Tigrayans*".

Verzoeker meent dat hij dient te worden erkend als vluchteling overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en licht dit als volgt toe:

"In de voorgaande paragrafen heeft verzoeker aangetoond dat verwerende partij haar beslissing steunt op een feitenconstellatie die enerzijds gedateerd is waar het de veiligheidssituatie in Addis Abeba, de Tigray-regio en Ethiopië in het algemeen betreft, en anderzijds waar het de concrete situatie van verzoeker betreft.

Door te stellen dat verzoeker veilig kan terugkeren naar Addis Abeba zonder het risico om vervolgd te worden omwille van zijn etniciteit, heeft verwerende partij een beslissing genomen die niet steunt op correcte feitelijke motieven die afdoende zijn om de bestreden beslissing te dragen.

Verzoeker toont aan dat hij niet kan terugkeren naar Addis Abeba gelet op de massale arrestaties die daar opnieuw plaatsvinden door het uitroepen van de noodtoestand. Indien Uw Raad van oordeel zou zijn dat dit niet volstaat, dan toont verzoeker ook aan dat hij specifiek niet kan terugkeren nu hij omwille van zijn vlucht naar België wordt gezocht door de Federale Overheid gesteund door de Staatsuniversiteit waar hij studeerde.

Mocht Uw Raad in dat geval van oordeel zijn dat verzoeker naar zijn geboorteregio zou kunnen terugkeren, dan heeft verzoeker eveneens aangetoond dat deze regio op dit ogenblik in grote mate bezet en omsingeld is door buitenlandse en binnenlandse milities waarvan de gruweldaden ruime bekendheid genieten. Eveneens

heeft verzoeker aangetoond dat de Ethiopische Overheid geen plannen heeft om deze gruwelijkheden te voorkomen zodat verzoeker een reëel risico loopt om omwille van zijn etniciteit en leeftijd vervolgd en gevisieerd te worden.

De voorwaarden van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet zijn zo voldaan. Verzoeker dient bijgevolg internationale bescherming te krijgen.”

Verzoeker meent dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden verleend op basis van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, omdat hij niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4 van dezelfde wet valt en omdat er in zijn land van herkomst tot op heden een gewapend conflict gaande is dat voor hem een reëel risico op het lijden van ernstige schade met zich zou brengen.

Verzoeker meent tot slot dat de motieven van de bestreden beslissing niet afdoende zijn, noch met de nodige zorgvuldigheid werden vastgesteld, en dat het CGVS aldus de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt. Verzoeker geeft, onder verwijzing naar rechtsleer en rechtspraak van de Raad van State, inhoudelijke toelichting bij artikel 3 van voormelde wet van 29 juli 1991. Hij meent dat uit de bestreden beslissing en de door hem in zijn verzoekschrift gegeven uiteenzetting over de feitelijke situatie in Addis Abeba, de Tigray-regio en Ethiopië duidelijk blijkt dat de beslissing niet gestoeld is op een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek naar alle omstandigheden van het individuele geval en dat de adjunct-commissaris zich ermee vergenoegd heeft om een gedateerd rapport te raadplegen en op basis daarvan een beslissing te nemen. Eveneens is de adjunct-commissaris volgens verzoeker “*vertrokken vanuit de foutieve veronderstelling dat verzoeker naar Addis Abeba zou terugkeren*”. Hij merkt op dat de bestreden beslissing van 28 augustus 2023 (*sic*) dateert en geen gewag maakt van de noodtoestand die op 14 augustus 2023 (*sic*) opnieuw werd uitgeroepen en dat evenmin blijkt dat de adjunct-commissaris ook maar enig onderzoek heeft gedaan naar de ontwikkelingen in Ethiopië, Addis Abeba en de Tigray-regio sinds het rapport van 23 juni 2023.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- stuk 3: vredesakkoord van 2 november 2022 tussen de overheid van de Federale Democratische Republiek Ethiopië en het Tigray People’s Liberation Front (TPLF);
- stuk 4: attest van het International Atomic Energy Agency (IAEA) van 4 oktober 2021;
- stuk 7: conversatie met verzoekers neef via Telegram;
- stuk 8: screenshots van de facebookpagina van verzoeker;
- stuk 9: rapport van de Internationale Commissie van Mensenrechtenexperten over Ethiopië van 14 september 2023;
- stuk 10: video’s van het universiteitshoofd in steun van de oorlog en als lid van de Addis Abeba Prosperity Party.

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Ter terechtzitting legt verzoeker het persbericht getiteld “*In-depth: Tracing Tigray’s path to peace: Uncertain future looms as Pretoria accord implementation drags on*” van niet nader genoemde datum en uit niet nader genoemde bron neer.

3.2.2. Bij beschikking van 29 maart 2024 verzoekt de Raad de verwerende partij om, in toepassing van artikel 39/76, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, de in het verzoekschrift aangehaalde nieuwe elementen, met name informatie waaruit zou blijken dat de Ethiopische overheid op 14 augustus 2023 opnieuw de noodtoestand zou hebben uitgeroepen, en de impact hiervan op verzoekers eventuele nood aan internationale bescherming te onderzoeken en hem een schriftelijk verslag te bezorgen binnen acht dagen na kennisgeving van deze beschikking.

De verwerende partij legt op 8 april 2024 haar schriftelijk verslag neer, waarbij zij het “*Algemeen ambtsbericht Ethiopië*” van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken van 31 januari 2024 (bijlage 1) en het “*World Report 2024 - Ethiopia*” van Human Rights Watch van januari 2024 (bijlage 2) voegt. Dit schriftelijk verslag wordt dezelfde dag door de Raad per elektronische post aan verzoeker overgemaakt.

Verzoeker liet na een replieknota neer te leggen binnen de daartoe wettelijk voorziene termijn. Overeenkomstig artikel 39/76, § 1, zesde lid van de Vreemdelingenwet wordt verzoeker bijgevolg geacht in te stemmen met het door de verwerende partij in haar schriftelijk verslag ingenomen standpunt.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat hij er niet in geslaagd is een vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève) of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, nu het loutere gegeven dat hij tot de Tigray-etnie behoort niet volstaat om aannemelijk te maken dat hij bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd en hij geen concrete, op zijn persoon betrokken, elementen of feiten aanhaalt waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Dit wordt in de bestreden beslissing verder concreet toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. De Raad stelt vast dat waar verzoeker het CGVS verwijt een verkeerde feitelijke beoordeling te hebben gemaakt van de situatie in Addis Abeba, de Tigray-regio en Ethiopië, enerzijds, en van zijn eigen concrete situatie, anderzijds, hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

3.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Ethiopië, op 30 oktober 2021 te hebben verlaten met het oog op het verderzetten van zijn studies in Italië. Hij stelt bij een eventuele terugkeer te vrezen dat hij zal worden gediscrimineerd of onmenselijk behandeld door de autoriteiten en de maatschappij omwille van zijn Tigray-etnie, zoals hem reeds zou zijn overkomen voor zijn vertrek. Zo zou verzoeker tijdens zijn verblijf in Addis Abeba, gedurende de laatste drie jaar voorafgaand aan zijn vertrek, eens gearresteerd zijn door de inlichtingendiensten en gedurende twee weken zijn vastgehouden. Tevens zou hij in die periode zijn verplaatsingen hebben beperkt en geen Tigrinya hebben gesproken op straat uit vrees om opgepakt te

worden. Verzoeker geeft verder aan dat zijn bankrekening werd afgesloten, dat hij niet kon reizen en dat er geen communicatie met zijn familie mogelijk was. Toen verzoeker voor zijn vertrek afscheid wou nemen van zijn oom, die op twintig kilometer van Addis Abeba woont, zou hij aan een controlepost zijn tegengehouden en na controle van zijn identiteitskaart verplicht zijn rechtsomkeer te maken. De politie zou ook twee of drie keer een huiszoeking hebben verricht bij verzoeker en daarbij enkele zaken hebben stukgemaakt.

De Raad is na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij uit gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève niet kan of wil terugkeren naar zijn land van herkomst.

De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“U verklaart dat u bij eventuele terugkeer als Tigrayan discriminatie vreest, maar ook de onmenselijke behandeling indien u gearresteerd zou worden (NPO, p.18). Hierbij dient echter worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, niet volstaat om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïdendeerd of vervolgd. Uit de COI Focus “Ethiopië. De situatie van Tigrayans in Addis Abeba”, d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatie-van-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigrayans in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigrayans buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigrayans werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People’s Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigrayans in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigrayans als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigrayans in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayans in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u Tigray bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft.

Zo geeft u aan dat u eenmalig gearresteerd bent en twee weken opgesloten werd in een politiekantoor. Gevraagd naar de omstandigheden tijdens uw hechtenis, antwoordt u dat het onaangenaam was gezien de kamer overvol was, er niet genoeg lucht was daardoor en er geen eten was (NPO, p.11). U geeft verder tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat hoewel er andere mensen geslagen zijn door de politie, u daarvan gespaard bent gebleven (NPO, p.11). Ook dient er te worden opgemerkt dat u werd opgepakt in het kader van een grootschalige actie om Tigrayans te arresteren en u na twee weken terug werd vrijgelaten. Uw advocaat haalt verder aan dat u daarnaast ook het slachtoffer werd van enkele huiszoekingen. Nochtans werd er tijdens het persoonlijk onderhoud reeds verschillende malen gepolst of u nog andere problemen heeft gekend buiten deze arrestatie waarop u louter het algemene gevoel van onveiligheid en het gebrek aan (bewegings)vrijheid aanhaalde (NPO, p.18, 19). Ook tijdens uw vorige interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken haalt u deze huiszoekingen niet aan (zie administratief dossier). Wanneer u met de verklaring van uw advocaat geconfronteerd wordt, blijkt u zich deze huiszoekingen opeens wel weer te herinneren (NPO, p.19). U verklaart dat dit gebeurde bij alle Tigrayans in uw kebele (NPO, p.20). Ook hier blijkt bijgevolg dat u niet in bijzonder geïdendeerd werd, maar dat deze gebeurtenis, net zoals de arrestatie, te situeren valt in een specifieke context en tijdspanne waar er algemene huiszoekingen en arrestaties gebeurden in het teken van de oorlog in Tigray.

Uit bovenstaande vaststellingen dient er te worden geconcludeerd dat u niet heeft weten te overtuigen dat u nood heeft aan internationale bescherming. Uw langdurig verblijf in Addis Abeba, uw netwerk en levensomstandigheden in de hoofdstad en de beperkte vervolgingsfeiten die u er meemaakte in een specifieke periode van het Tigray conflict tonen aan dat er op het moment van de beoordeling van de door u aangehaalde feiten geen nood aan internationale bescherming aanwezig is gezien de gewijzigde situatie in de hoofdstad Addis Abeba ten aanzien van personen van Tigray herkomst. U haalt tot slot geen concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd.”

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. De Raad stelt vast dat verzoeker er met het betoog in voorliggend verzoekschrift niet in

slaagt om bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker blijft hiertoe evenwel in gebreke. Hij blijft immers in wezen steken in het herhalen van zijn voorgehouden vrees voor vervolging op grond van zijn etniciteit als Tigreeër, het poneren van blote beweringen aangaande persoonlijke vervolgingsfeiten ter staving waarvan geen bewijskrachtige stukken worden bijgebracht en het verwijzen naar de algemene situatie in Addis Abeba, de Tigray-regio en Ethiopië zonder *in concreto* aan te tonen dat of op welke wijze de hierover bijgebrachte informatie afbreuk vermag te doen aan de analyse van zijn individuele nood aan internationale bescherming.

Wat betreft de recente ontwikkelingen die er volgens verzoeker toe leiden dat de informatie vervat in de COI Focus *"Ethiopië. De situatie van Tigrayans in Addis Abeba"* van 23 juni 2023, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en waarvan een kopie werd opgenomen in het administratief dossier, inmiddels gedateerd is, wijst de Raad er vooreerst in navolging van de verwerende partij in haar schriftelijk verslag van 8 april 2024 op dat de noodtoestand waarnaar verzoeker kennelijk verwijst in zijn verzoekschrift niet op 14 augustus 2023 maar op 4 augustus 2023 werd uitgeroepen. Deze noodtoestand werd uitgeroepen ten gevolge van het conflict in de regio Amhara tussen Amhaarse milities, de zogenaamde Fano, en federale overheidstroepen. Met de uitbraak van dit conflict in Amhara in april 2023 begon een campagne van op etniciteit gebaseerde massa-arrestaties van Amharen in het gehele land, maar vooral in de regio's Amhara en Oromia en in de hoofdstad Addis Abeba. De verdenking die ten grondslag lag aan de arrestaties was lidmaatschap van of sympathie met de Amhaarse milities en de arrestaties hadden tot doel om personen uit te filteren die financiële of logistieke steun mobiliseerden voor deze gewapende groepen of informatie voor hen verzamelden. In de maanden die volgden op het uitroepen van de noodtoestand werden de arrestaties gericht en minder wijdverbreid. Begin december 2023 namen de arrestaties in aanloop naar een verboden anti-oorlogsdemonstratie weer toe (*"Algemeen ambtsbericht Ethiopië"*, p. 14-15, 51-52).

De Raad besluit in navolging van de verwerende partij in haar schriftelijk verslag dat de informatie waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift dateert van de periode na het uitroepen van de noodtoestand op 4 augustus 2023 en betrekking heeft op de behandeling van personen van de Amhara-etnie (en Eritreeërs), maar niet op de behandeling van Tigreeërs. Uit deze informatie, alsook de door de verwerende partij bij haar verslag gevoegde informatie, kan niet blijken dat de in de bestreden beslissing gemaakte analyse aangaande de situatie van Tigreeërs in Addis Abeba en de COI Focus waarop zij is gebaseerd inmiddels gedateerd is. In de beschikbare informatie kunnen geen aanwijzingen worden gevonden voor het (opnieuw) plaatsvinden van massale arrestaties van Tigreeërs in de hoofdstad Addis Abeba of nieuwe discriminerende maatregelen in het kader van de in augustus 2023 afgekondigde noodtoestand.

Wat de Tigreeërs in Addis Abeba betreft, kan in voormeld Algemeen ambtsbericht overigens worden gelezen dat hun leefsituatie volgens verschillende bronnen in de verslagperiode – *i.e.* van december 2022 tot en met december 2023 (*"Algemeen ambtsbericht Ethiopië"*, p. 7) – sterk was verbeterd. Dit wordt als volgt toegelicht:

"De negatieve aandacht van de autoriteiten was radicaal en abrupt verschoven van de Tigreeërs naar de Amhara en de Eritreeërs. Deze omslag in de behandeling van Tigreeërs werd verklaard door het feit dat premier Abiy zijn doelwit had veranderd. Hij had zijn doel om de Tigrese elite te verzwakken bereikt en richtte zich nu op de Amhara. Daartoe had hij rust aan het Tigrese front nodig. Volgens verschillende bronnen werd langzaam gewerkt aan het herstel van banen en huizen die Tigreeërs gedurende het conflict kwijtgeraakt waren. Sommige Tigreeërs die hun toevlucht hadden gezocht tot het buitenland, keerden terug naar Ethiopië. Volgens een vertrouwelijke bron kon de zeer duidelijke verbetering van de leefomstandigheden voor Tigreeërs in Addis Abeba mede verklaard worden door het feit dat tijdens het conflict in Tigray vooral de Amhaarse bevolking de Tigreeërs negatief had behandeld. Het feit dat de Amhaarse bevolkingsgroep in Addis Abeba in de verslagperiode juist onder vuur lag, temperde hun negatieve behandeling van de Tigreeërs." (*"Algemeen ambtsbericht Ethiopië"*, p. 54-55).

Aldus slaagt verzoeker er met het betoog in zijn verzoekschrift niet in afbreuk te doen aan de in de bestreden beslissing gemaakte analyse van de algemene situatie van Tigreeërs in Addis Abeba op basis van voormelde COI Focus van 23 juni 2023. Waar op basis van de beschikbare informatie niet wordt betwist dat Tigreeërs in Addis Abeba tot op heden geconfronteerd kunnen worden met moeilijkheden inzake toegang tot de arbeidsmarkt en de administratie, discriminatie en beperkingen van de bewegingsvrijheid, en evenmin kan worden uitgesloten dat, hoewel alle geraadpleegde bronnen het erover eens zijn dat er geen sprake meer is van massale arrestaties van Tigreeërs zoals die zich voordeden tijdens het conflict in Tigray, Tigreeërs nog op arbitraire wijze kunnen worden aangehouden, kan hieruit niet blijken dat Tigreeërs in Addis Abeba op heden systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Het loutere feit dat verzoeker Tigreeër is kan, in het licht van de beschikbare informatie, niet volstaan om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen en een individuele beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming dringt zich derhalve op.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet betwist dat de represailles waarvan hij in het verleden het slachtoffer is geworden tijdens zijn verblijf in Addis Abeba kaderen binnen de specifieke context en tijdspanne van het conflict in Tigray, dat beëindigd werd door het ondertekenen van een vredesakkoord in december 2022. Uit verzoekers verklaringen kan niet blijken dat hij specifiek door de autoriteiten geïdendeerd werd omwille van zijn politieke profiel of activiteiten. Zo dient in navolging van de adjunct-commissaris te worden opgemerkt dat verzoeker werd opgepakt en gedurende twee weken vastgehouden in het kader van een grootschalige actie om Tigreeërs te arresteren. Nog daargelaten verzoekers nalaten om deze feiten spontaan te vermelden, betwist verzoeker evenmin dat hij specifiek zou zijn geïdendeerd bij de huiszoeken die bij hem zouden zijn verricht, noch dat deze eveneens te situeren vallen in voormelde specifieke context en tijdspanne. Gelet op de specifieke context en omstandigheden van de feiten waarvan verzoeker in het verleden het slachtoffer zou zijn geworden omwille van zijn Tigray-etnie, zijn er goede redenen om aan te nemen dat deze feiten zich niet opnieuw zullen voordoen, gezien de gewijzigde situatie in de hoofdstad Addis Abeba ten aanzien van personen van Tigray-origine.

Als reden waarom hij niet kan terugkeren naar Addis Abeba haalt verzoeker in zijn verzoekschrift verder aan dat hij omwille van zijn vlucht naar België en zijn standpunten over de oorlog in Tigray wordt gezocht door de federale autoriteiten gesteund door de staatsuniversiteit waar hij studeerde voorafgaand aan zijn vertrek.

De verwerende partij dient te worden bijgetreden waar zij hierover in haar schriftelijk verslag op goede gronden als volgt overweegt:

“Daar waar verzoeker verklaart dat het hoofd van zijn Departement aan de staatsuniversiteit in Addis Abeba het feit dat verzoeker niet terugkeerde na zijn buitenlands studieprogramma als een misdaad zou beschouwen, repliceert verweerder dat dit een losse post factum bewering betreft. Verzoeker gaf aan dit te hebben vernomen van een Ethiopische studiegenoot, maar laat na te concretiseren wie deze studiegenoot is en wanneer hij dit heeft vernomen. Bovendien weet verzoeker geenszins deze verklaring te staven, noch te expliciteren wie het hoofd van zijn Departement is en waarom hij dergelijke uitspraken zou doen en in het kader hiervan specifiek verzoeker zou viseren. Verweerder stelt dan ook vast dat een dermate gebrek aan duiding bij dit door verzoeker volledig nieuw opgeworpen element, geenszins weerhouden kan worden. Ook voor wat betreft het feit dat de neef van verzoeker aan verzoeker zou hebben verteld dat de universiteit zijn oom heeft bedreigd en dat ook de politie al meermaals bij zijn oom naar verzoeker zou zijn komen zoeken, weet verzoeker niet hard te maken. Zo stelt verweerder eerst en vooral vast dat het stuk 7 dat verzoeker ter staving van deze post factum verklaringen neerlegde bij zijn verzoekschrift niet weerhouden kan worden gezien het gebrek aan (beëdigde) vertaling. Hoe dan ook kan aan dergelijk stuk geen enkele bewijswaarde worden toegekend. Zo kan vooreerst niet zonder meer worden aangenomen dat deze berichten uitgaan van de neef van verzoeker. Niet alleen blijkt uit verzoekers verklaringen bij de DVZ en het CGVS (zie ‘verklaring DVZ’ en NPO CGVS) niet dat verzoeker een neef heeft, ook enige documentatie die de identiteit staft van de persoon waarmee verzoeker deze berichten uitwisselde, ontbreekt. Zo dit al zo zou zijn, dan nog dient er gewezen te worden op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert deze te kunnen aanmaken. Verweerder stelt in het licht hiervan tevens vast dat het stuk slechts een printscreen is van een smartphone of tablet en aldus geen enkele garantie bevat inzake zijn authenticiteit. Ten overvloede dient ook nog te worden opgemerkt dat uit dit document geen enkele datum blijkt, waardoor verzoekers verklaringen dienaangaande met dit stuk op geen enkele wijze worden geconcretiseerd of gestaafd.”

Wat betreft de door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde screenshots van zijn facebookpagina met daarop verschillende posts waarin hij zich uitspreekt tegen de oorlog in Tigray (stukkenbundel verzoeker, stuk 8), merkt de Raad op dat deze facebookberichten dateren van januari en februari 2021. Verzoeker verbleef na publicatie van deze berichten nog meerdere maanden in Ethiopië zonder specifiek te zijn geïdendeerd. Dat deze berichten pas meerdere jaren na publicatie en meerdere maanden na beëindiging van het conflict dat er het voorwerp van uitmaakte aanleiding zouden geven tot problemen met de autoriteiten, die deze berichten als een vorm van verraad zouden beschouwen, kan niet overtuigen. De verwerende partij kan bovendien worden bijgetreden waar zij over deze facebookberichten in haar schriftelijk verslag nog op goede gronden als volgt overweegt: *“Daarnaast toont verzoeker geenszins aan wie er toegang heeft tot zijn Facebookpagina en wie deze specifieke Facebookberichten heeft kunnen bekijken. Voorts kan ook nergens de authenticiteit ervan worden nagegaan. Zo staan er bij de screenshots die werden toegevoegd aan het verzoekschrift geen url linken. Hoe dan ook oordeelt verweerder dat aan deze berichten geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht daar Facebookberichten perfect te ensceneren zijn, aangepast aan het te dienen doel.”*

Waar verzoeker nog aangeeft dat het hoofd van zijn universiteit lid is van de heersende politieke partij in Ethiopië en zich reeds verschillende malen heeft uitgesproken als grote voorstander van de oorlog tegen de Tigreeërs, toont hij niet aan dat hij hierdoor persoonlijk dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd bij terugkeer. Bovendien gaan de video's die verzoeker bijbrengt ter staving van deze beweringen niet gepaard met een

transcriptie en voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waardoor de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan (stukkenbundel verzoeker, stuk 10).

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker niet *in concreto* aannemelijk dat hij niet naar Addis Abeba kan terugkeren uit vrees om te worden aangehouden en vervolgd omwille van zijn etniciteit, standpunten over de oorlog in Tigray en vlucht uit het land.

Aldus kan verzoeker, die gedurende bijna drie jaar voorafgaand aan zijn vertrek uit Ethiopië eind oktober 2021 in Addis Abeba woonde en werkte en er zich specialiseerde in de nucleaire geneeskunde (administratief dossier, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, 9) en die in zijn verzoekschrift aangeeft dat hij het laatste deel van zijn studies nog moet afmaken, niet worden gevolgd in zijn redenering dat zijn bestemming in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst zijn geboorteregio Tigray zou zijn, waar zijn naaste familie verblijft. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker omwille van de actuele precare veiligheids- en mensenrechtensituatie in de regio Tigray een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt en is zijn verwijzing in dit verband naar een rapport van de International Commission of Human Rights Experts on Ethiopia van 14 september 2023 dat hij bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stuk 9) en een persartikel dat hij ter zitting neerlegt *in casu* niet dienstig.

De documenten die verzoeker tijdens de administratieve procedure heeft neergelegd ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, stuk 5, 'Documenten') en de nieuwe stavingstukken gevoegd bij zijn verzoekschrift die hoger nog niet werden besproken (stukkenbundel verzoeker, stukken 3 en 4) werpen geen ander licht op voorgaande appreciatie. De fotokopieën van verzoekers paspoort, van zijn Ethiopische identiteitskaart, van zijn Ethiopisch diploma van Dokter in de Geneeskunde, van zijn visum voor Italië en van attesten van respectievelijk het IAEA en het Instituto Nazionale Tumori "Fondazione Pascale" kunnen dienen ter staving van verzoekers identiteit, herkomst en studies alsook zijn verblijf voor studiedoeleinden in Italië maar bevatten geen aanwijzingen met betrekking tot de problemen die verzoeker stelt te vrezen bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Met het vredesakkoord van 2 november 2022 tussen de Ethiopische overheid en het TPLF werd terdege rekening gehouden in bovenstaande analyse van de situatie voor Tigreeërs buiten de regio Tigray, waaronder in de hoofdstad Addis Abeba.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

3.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd.

3.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

De Raad ontwaart noch in het administratief dossier noch in het rechtsplegingsdossier enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker op grond van voornoemd artikel zou kunnen onderbouwen, noch beschikt de Raad daartoe over algemeen bekende informatie. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift uitgebreid te hebben aangetoond *"dat er in zijn land van herkomst tot op heden een gewapend conflict lopende is dat voor hem een reëel risico op ernstige schade met zich meebrengt"* doch hij

brengt geen informatie bij waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Addis Abeba een reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

3.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tigrinya machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.9. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. WILLAERT